

bilnostjo eventualno tudi skrajša roke za odplačilo, kolikor bi to rentabilnost dopuščala.

Odstotki deleža pri investicijskih stroškin

Na temelju odloka upravnega odbora Jugoslovanske investicijske banke o odstotkih deleža pri stroških investicij, ki se financirajo iz sredstev splošnega investicijskega sklada, je bilo sklenjeno, da bodo odstotki deleža naslednji:

za vodnotehnične melioracije (osuševanje in namakanje) 20 odstotkov, za kmetijska poslopja (lope za spravilo kmetijskih strojev) 50 odstotkov, a za druge kmetijske zgradbe 50 odstotkov, za dolgotrajne nasade plantažnega značaja 40 odstotkov, za bagerje in druge stroje za melioracije 20 odstotkov, za remontne delavnice 50 odstotkov, za sušilnice za semensko koruzo in skladišča za semensko žito 50 odstotkov, a za druge objekte za dodelavo, predelavo in vskladiščenje kmetijskih pridelkov 50 odstotkov, za ribiške ladje 20 odstotkov, za traktorje nad 80 KM s plugom 10 odstotkov, a za druge traktorje, kmetijske stroje, naprave in aparate 50 odstotkov, za plemensko živino iz uvoza, ki bo dodeljena plemenilnim središčem 20 odstotkov, a za drugo živino 55 odstotkov. Za ribnike z vsemi gradbenimi objekti, ki služijo za proizvodnjo in ulov rib, 30 odstotkov, za agropedološke melioracije z večletnim učinkovanjem na kakovost zemljišč 20 odstotkov, za melioracije pašnikov in travnikov 20 odstotkov, za objekte za spravilo goriva 50 odstotkov, za ceste na kmetijskem posestvu 50 odstotkov, za tehničnice za vozove 50 odstotkov, za tovornjake 40 odstotkov, za veterinarske ambulante in centre za umetno osemenjevanje 20 odstotkov, za stratifikale 50 odstotkov, za kompleksno zgraditev gospodarstva 10 odstotkov in v druge namene 50 odstotkov.

Posebej je predpisano, da pri nakupu mehanizacije za zgraditev glavnega omrežja prekopov Donava — Tisa — Donava investitor sistema ni dolžan, da bi z lastnimi sredstvi sodeloval pri stroških investicij, ki se financirajo iz splošnega investicijskega sklada.

Navedeni odlok o odstotkih udeležbe se bo izvajal s 1. januarjem letošnjega leta za vsa posojila, ki jih odobravajo sedaj. Ti odstotki pa ne bodo uporabljeni za tista posojila iz sredstev splošnega investicijskega sklada, za katere so višina in način izračunavanja deleža določeni s posebnimi odloki zveznega izvršnega sveta.

Prošnje za posojila je treba tako obdelovati, da se prouči rentabilnost po novih planskih instrumentih, ki veljajo v l. 1958, in bo glavna centrala Jugoslovanske investicijske banke v ta namen izdelala ustrezno metodologijo.

Navodilo o zdravstvenih postajah v gospodarskih organizacijah

Svet za ljudsko zdravstvo Srbije je na podlagi republiškega zakona o zdravstvenih postajah v gospodarskih organizacijah predpisal navodilo o podrobnejših tehničnih in strokovnih pogojih za notranjo organizacijo zdravstvenih postaj v gospodarskih organizacijah in o pogojih za ustanavljanje ter o načinu dela diagnostičnih oddelkov pri teh postajah.

Po navodilu ima zdravstvena postaja v gospodarski organizaciji najmanj naslednje temeljne organizacijske enote: priročni laboratorij za proučevanje delovnih pogojev, higienskih razmer in temeljno diagnostiko, ordinacijo za pregled bolnikov ter upravo z evidenco in statistiko. Zdravstvene postaje lahko imajo tudi zobozdravstveno ordinacijo, posvetovalnico za ženske, rentgenski kabinet in diagnostični oddelek.

Zdravstvena postaja v gospodarski organizaciji, ki ima do 500 delavcev in uslužbencev, ima poprej navedene temeljne organizacijske enote ne glede na oddaljenost od zdravstvenih centrov. Razen temeljnih organizacijskih enot ima lahko zdravstvena postaja: v gospodarski organizaciji, ki ima nad 500 delavcev in uslužbencev zobozdravstveno ordinacijo, a če je oddaljena od zdravstvenih centrov tudi rentgenski kabinet in zobotehnični laboratorij, v gospodarski organizaciji z najmanj tisoč delavci in uslužbenci, ki je v središču okraja ali v drugih večjih krajih, rentgenski kabinet, a v gospodarski organizaciji z najmanj 500 zaposlenimi ženskami posvetovalnico za ženske.

Zdravstvena postaja v gospodarski organizaciji v krajih, kjer ni druge stalne zdravstvene ustanove, ima lahko v svoji sestavi tudi diagnostični oddelek. Diagnostični oddelek zdravstvene postaje lahko ima naslednje število postelj: v gospodarskih organizacijah, ki imajo 500 do 1000 delavcev in uslužbencev, do 10, v gospodarskih organizacijah, ki imajo 1000 do 2000 delavcev in uslužbencev, do 15,

v tistih, ki imajo 2.000 do 5.000 delavcev in uslužbencev, do 20 in v tistih gospodarskih organizacijah, ki imajo nad 5.000 delavcev in uslužbencev, do 25.

Zdravstvena postaja v gospodarski organizaciji, ki nima v svoji sestavi diagnostičnega oddelka, ima lahko do tri postelje za sprejem bolnikov do njihove nadaljnje napotitve v ustrezne zdravstvene ustanove.

Diagnostični oddelek postaje v neki gospodarski organizaciji služi: za začasno nastanitev obolelih, luje poškodovanih in poklicno poškodovanih delavcev in uslužbencev, da se jim nudi prva zdravniška pomoč do njihove nadaljnje napotitve v ustrezne zdravstvene ustanove, kolikor zahteva obolenje tako nastanitev, za nastanitev in pregledovanje obolelih ali sumljivih, da so oboleli, za katere pri prvem pregledu ni mogoče odločiti glede obolenja, kolikor ne gre za nujen primer. Te bolnike je treba pridržati (3 do 5 dni), dokler niso opravljeni potrebni pomožni pregledi (laboratorijski in dr.), na podlagi katerih je mogoče sprejeti dokončno odločitev v pogledu diagnoze in nadaljnega tretiranja bolnika.

Diagnostični oddelek mora biti usposobljen, da nudi bolniku potrebno nego in oskrbo. Prav tako mora imeti ustrezna delovna sredstva za opravljanje nalog, ki so določene s tem navodilom. Po odobritvi občinskega ljudskega odbora je mogoče tak diagnostični oddelek ustanoviti tudi v zdravstveni postaji, na katere sedenju je bolnišnica, vendar samo v primeru, ko so posebne medicinske indikacije za ustanovitev diagnostične postaje, a v zvezi z dejavnostjo gospodarske organizacije. Strokovno mnenje o ustanovitvi diagnostičnega oddelka dasta v tem primeru Higienski inštitut LRS in Center za poklicne bolezni medicinske univerze v Beogradu, ki formirata v ta namen skupno komisijo.

Navodilo za tem navaja, kakšne prostore mora imeti zdravstvena postaja v neki gospodarski organizaciji.

SANITARNO HIGIENSKI POGOJI ZA ORGANIZIRANJE MLADINSKIH LETOVALIŠČ

Navodilo, ki ga je te dni izdal zvezni sanitarni inšpektorat, se tiče predvsem ustanavljanja in kontrole nad delom otroških in mladinskih letovališč, organiziranih pod šotori. Da bi bilo dovoljeno bivanje otrok in mladine pod šotori (taborjenje), je potrebno vztrajati na tem, da izpolnijo organizatorji letovanja minimalne strokovne zahteve in zagotovijo sanitarno tehnične in higienske pogoje, kakršni so pogoji glede izbire mesta zemljišča za letovanje, glede postavljanja šotorov itd. Navodilo med drugim določa, da mora biti ležišče, kolikor tisti, ki taborijo, nimajo impregnirane in nepremočljive rjuhe za tla ali spalne vreče, dvignjeno najmanj 20 cm nad zemljo. Ni mogoče dovoliti ležišč brez posteljnine samo na senu ali slami, a za vsako osebo je treba zagotoviti dva para rjuh, eno volneno odejo in zglatno blazino. Pitna voda iz studenca ali izvirka mora biti bakteriološko brezhibna, a pitno vodo iz potoka,

reke ali jezera je mogoče uporabljati le v skrajni sili in pod pogojem, da je poprej prekuhana ali klorirana.

Okolico taborišča je treba vzdrževati v higienem stanju, posebno pa je potrebno zagotoviti sežiganje ali zakopavanje smeti in kuhinjskih odpadkov. Kolikor ni zgradb ali prostorov za prehranjevanje, a je prehranjevanje kolektivno, mora taborišče imeti šotore za vskladiščenje živil, kuhanje hrane in hranjenje v primeru slabega vremena.

Navodilo posebno poudarja potrebo po poprejšnjem zdravniškem pregledu otrok in mladine, cepljenju in organizaciji zdravstvene službe, posebno v tistih primerih, kjer traja letovanje pod šotori v eni izmeni več kakor 15 dni. Ne glede na trajanje taborjenja je potrebno, če tabori več kot 15 otrok v eni izmeni, določiti bolniški šotor, ki je založen s potrebno priročno lekarno.